

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

523. An illegitimus (idem est de alio aliundeijnhabili) dispensatus ad beneficia, eo ipso cendeatur dispensatus ad pensiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

habens potestatem transferendi pensionem, quam possidet, potest eam transferre in filium suum clericum, etiam illegitimum, citansque pro hoc Gigm. de pens. q. 86, n. 5. Paris. de resig. l. 6. q. 4. nu. 21. In quorum sententiam inclinat Azor. p. 2. l. 8. c. 7. q. 7. sic Laym. in c. presentiam. de filiis presbyt. sub n. 3. ait colligitur, quod, si pater pensionem tantum in Ecclesia habuit, quam in alterum ei concessum sit transferre, quod eam filio cedere possit, quia pensio non est beneficium: quamvis mox subjungat, de hoc tamen merito dubitari potest, si pensio spiritalis sit, seu ex spiritali ministerio proveniens; juxta ea, quae habet Th. mor. l. 4. tr. 2. c. ult. n. 1. contra Mandol. in tr. de signat. grat. & just. tit. translation. Quatenus hic docet, non posse patrem pensionem suam transferre in filium suum illegitimum. Moventur dicti A. A. eo, quod licet Clemens VII. in constitut. sua. ad canonum. statuerit, ne filius (intelligit etiam legitimus) presbyteri possit succedere in beneficio, quod pater obtinuit; nomine tamen beneficii non veniat pensio; cum odia & poenae sint restringenda. Neque etiam obstat Trident. sess. 25. c. 15. disponens, ne filius illegitimus habeat beneficium in Ecclesia, in qua pater ejus habuit beneficium; neque etiam pensionem super fructibus beneficii, quod habuit ejus Pater; cum per hoc necdum prohibeatur, ne filius ille habeat pensionem in beneficio, quod pater ejus nunquam habuit.

2. Respondeo ad secundum negativè: Id enim vetat expressè Trident. loc. cit. Tond. qq. benef. p. 2. c. 1. §. 4. n. 19. Et sic procedit, quod ait Azor. loc. cit. patrem habentem pensionem in beneficio, quod ipse resignaverat, non posse eam transferre in filium illegitimum. Limitat tamen hoc ipsum Venrigl. loc. cit. ut filius illegitimus habere adhuc possit pensionem super fructibus beneficii, de quo provifus pater ejus, & quod is literis non expeditis, nec captâ possessione cessit alteri, pro quo citat Garc. p. 7. c. 3. n. 56. Campanil. in diversis juris rubr. rub. 11. c. 13. n. 63. qui sic decivim referant. Unde etiam à contrario constat, filium legitimum esse capace[m] pensionis constitutæ in beneficio, quod habet aut habuit ejus pater. Barb. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 65. citans Garc. p. 7. c. 3. n. 35. referentem, sic decivim esse. sic Paris. l. 6. q. 2. n. 110. tradit, posse patrem resignare beneficium suum in favorem Titii reservatâ pensione filio suo.

3. Respondeo ad tertium affirmativè: Siquidem Concilium loquitur tantum de pensionibus, quæ assignantur super fructibus beneficiorum, quæ habuerunt patres horum filiorum illegitimorum; adeoque hæc conciliaris dispositio extendi non debet ad casum assignationis pensionis super fructibus beneficiorum, quæ parens illius non obtinuit, sed super quibus solum habuit vel habet pensionem, eamque distinctam à pensione, quam modo obtinet ejus filius, Tond. loc. cit. nu. 20. citans Gratian. discep. for. c. 297. n. 2. id multis comprobant. Limitat tamen idiptum Tond. n. 21. dum ait: id tamen cum moderamine intelligendum; sed quod, si pensio assignata fuisset in titulum beneficii, jam comprehenderetur in dispositione concilii loquente de beneficiis.

Quæstio 523. An illegitimus (idem est de alio aliunde inhabili, ut expressè Castrop. mox citandus) dispensatus ad beneficia, eo ipso censeatur dispensatus ad pensiones?

1. Respondeo primò: Quæstionem hanc non habere locum in sententia Lotterii, Tond. & aliorum paulò ante tenentium, ratione pensionis obtinendæ præcisè non requiri dispensationem in illegitimitate, similibusque quibusdam, etsi ea dispensatio requireretur ad ordines & beneficia obtinenda; nam si ad pensiones non egeat ista dispensatione, non poterat dispensatus formaliter ad beneficia dici virtualiter dispensatus ad pensiones, nisi fortè, quatenus dispensatus ad clericatum, dispensatus est ad obtinendum id, sine quo obtento nequibat obtinere pensionem. Hinc in sententia aliorum

2. Respondeo secundò: Non convenire in hoc puncto A. A. illius sententiæ. Nam primò Mandol. de arate minori q. 23. n. 2. Rebuff. in pr. tit. de dispens. ad plura. n. 65, & alii citati à Castrop. loc. cit. n. 10. (ad quos accedit Laym. in c. is qui. de filiis presbyt. §. sanè. ut supra. nu. 6.) tenent negativam; eò quod dispensatio sit stricti juris, adeoque non debeat ultra proprietatem verborum extendi & sic; cum non comprehendatur nomine beneficii pensio, non possit dispensatio ad illam comprehendi sub dispensatione ad beneficia & contra; quòdque in dispensatione non valeat argumentatio à majore ad minus, de pari & simili ad simile. Quamvis Rebuff. (cui in hoc consentit Azor. p. 2. l. 8. c. 7. q. 6.) limitet, ut non procedat in dispensatione concessa super uno determinato beneficio, hunc enim fore eò ipso dispensatum ad pensionem in illo constituendam, eò quod pensio sit pars beneficii, & sic, qui totum habere potest, possit habere & partem.

3. Secundò e contra, sentit Castrop. cit. p. 11. §. 3. n. 10. citans pro hoc Azor. p. 2. l. 8. c. 7. q. 6. & 8. Garc. p. 1. c. 5. n. 150. dispensatum absolute ad beneficia censeri quoque dispensatum ad pensiones; eò quod per talem dispensationem tollatur fundamentum inhabilitatis ad pensiones, nempe inhabilitas ad beneficia, in qua inhabilitate fundetur illa inhabilitas ad pensiones; dum secundum stylum Curia, ut inquit Castrop. inhabilis ad beneficia sit etiam inhabilis ad pensiones. Quodsi autem quis non absolute dispensatus esset ad beneficia, sed ad unum tantum determinatè beneficium; cum dispensatio finiatur accepto illo beneficio, non posse illum adhuc obtinere vi talis dispensationis pensionem, tradit Castrop. loc. cit. cum Garc. loc. cit. n. 153. Quinimò credit, si tale beneficium resignaret, non posse illum vi prioris dispensationis quam habuit ad illud obtinendum, pensionem in eo habere, eò quod, ut idem Castrop. ex Garc. loc. cit. n. 156. cum pensio non sit pars beneficii, sed jus quoddam separatum à beneficio, sub dispensatione obtinendi beneficii comprehendi nequeat potestas obtinendi in eo pensionem.

4. Ampliat hanc doctrinam Castrop. n. 11. ut is, qui dispensationem ad beneficia absolute obtinisset, dispensatus censeatur non solum ad pensiones, quas Episcopus imponere potest (ut censent Zechus de benef. & pens. c. 11. n. 9. Azor. loc. cit. q. 6. & 8. Quintanadv. Ecclesiast. l. 1. c. 6. n. 6. ab eodem citati) verum etiam ad quascunque pensiones; eò quod per dispensationem ad beneficia absolute, ablatum absolute sit impedimentum inhabilitatis ad pensionem, Nec obstat, quod Episcopus nequeat ex qualibet causa pensionem imponere, quòd minus dispensans ad beneficium non censeatur dispensare ad pensionem, quam ipse imponere nequit, cum hæc sit dispensatio indirecta & consequens ad dispensationem priorem, nempe ad beneficia.